

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä heinäkuuta 2017

504/2017

Laki

metsästyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan metsästyslain (615/1993) 21 ja 22 §, 26 §:n 2 momentti, 27–30, 35 ja 38 §, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 41 b §:n otsikko, 74 §:n 2 momentti, 75 §:n 1 momentin 5 kohta, 83 c §:n otsikko ja 1 momentti sekä 83 d ja 90 §,

sellaisina kuin niistä ovat 21 § laissa 314/2005, 26 §:n 2 momentti, 29 ja 30 §, 41 b §:n otsikko, 83 c §:n otsikko ja 1 momentti sekä 90 § laissa 159/2011, 35 § osaksi laissa 1268/1993, 38 § osaksi laissa 159/2011, 41 §:n 2 ja 3 momentti sekä 83 d § laissa 206/2013, 74 §:n 2 momentti laissa 1422/2011 ja 75 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 516/2002, sekä

lisätään lakiin uusi 21 a ja 21 b §, 26 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 159/2011, uusi 3 momentti, lakiin uusi 30 a, 34 a, 38 a ja 38 b §, 41 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 159/2011, uusi 3–6 momentti ja 75 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 516/2002 ja 1711/2015, uusi 8 kohta, seuraavasti:

21 §

Ampumakoe

Rihlatulla luotiaseella tai metsästysjousella metsästävän henkilön on suoritettava ampumakoe, jos se on metsästettävän riistaeläinlajin vuoksi tarpeen. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitkä ovat ne riistaeläinlajit, joiden metsästyksessä ampujana toimivan metsästäjän on suoritettava ampumakoe.

Riistanhoitoyhdistys järjestää ampumakokeen ja antaa sen hyväksytystä suorittamisesta ampumakoetodistuksen sekä pyynnöstä jäljennöksen siitä. Ampumakoetodistus vastaa hallintolaissa (434/2003) tarkoitettua hallintopäätöstä. Ampumakokeen hyväksytty suoritus voidaan tallentaa riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain 7 a §:ssä tarkoitettuun metsästäjärekisteriin.

Ampumakoetodistus on voimassa kolme vuotta kokeen suorittamisesta.

21 a §

Ampumakokeen vastavuoroinen tunnustaminen

Edellä 21 §:ssä tarkoitettuja riistaeläimiä metsästäessä ampujana saa toimia myös se, jolla on voimassa oleva ampumakoetodistusta vastaava todistus muussa maassa suoritetusta vastaavia riistaeläimiä koskevasta ampumakokeesta tai joka antaa riistanhoitoyhdistykselle selvityksen siitä, että hänellä on kotimaassaan oikeus metsästää vastaavan kokoisia riistaeläimiä. Riistanhoitoyhdistys antaa todistuksen toisessa maassa suoritetun ampumakokeen tai edellä tarkoitetun selvityksen vastavuoroisesta tunnustamisesta. Riistanhoitoyhdistyksen todistus on voimassa enintään kolme vuotta.

Ahvenanmaalla suoritettu ampumakoe vastaa 21 §:ssä tarkoitettua ampumakoetta.

21 b §

Ampumakoetta koskeva asetuksenantovaltuus

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään:

- 1) ampumakokeen sisällöstä ja suorittamistavasta sekä ampumakokeen hyväksymisen edellytyksistä;
- 2) ampumakokeen suorittamispaikkaa koskevista vaatimuksista;
- 3) ampumakokeessa käytettäviä ampuma-aseita ja patruunoita sekä jousia ja nuolia koskevista vaatimuksista; sekä
- 4) ampumakokeen teknisestä suorittamisesta ja vastavuoroisesta tunnustamisesta annettavasta todistuksesta.

22 §

Metsästyskortin ja ampumakoetodistuksen esittäminen

Metsästyskortti tai sen jäljennös sekä henkilöllisyyden varmentava asiakirja on pidettävä metsästettäessä mukana ja pyydettyä esitettävä 88 §:ssä tarkoitetulle metsästystä valvovalle henkilölle. Jos joku metsästää ilman, että hänellä on mukanaan lunastamansa metsästyskortti tai sen jäljennös sekä henkilöllisyyden varmentava asiakirja, hän voi kuitenkin esittää mainitun asiakirjan neljäntoista vuorokauden kuluessa valvontaa suorittaneelle henkilölle tai hänen määräämälleen valvontaa suorittavalle henkilölle tai poliisille.

Mitä 1 momentissa säädetään siinä tarkoitettujen asiakirjojen esittämisvelvollisuudesta, koskee myös metsästäjänä toimivan ampujan velvollisuutta esittää 21 §:ssä tarkoitettu ampumakoetodistus tai sen jäljennös taikka 21 a §:ssä tarkoitettu todistus vastavuoroisesta tunnustamisesta metsästettäessä 21 §:ssä tarkoitettuja riistaeläimiä.

Jos metsästyskortti tai ampumakoetodistus on kadonnut, poliisi voi myöntää lykkäystä näyttämistä koskevaan aikaan.

26 §

Hirvieläimen pyyntilupa

— — — — —
Edellä 1 momentissa tarkoitetun pyyntiluvan myöntää Suomen riistakeskus. Myönnettäessä pyyntilupia on huolehdittava siitä, että hirvieläinkanta ei metsästyksen johdosta vaarannu ja että hirvieläinten aiheuttamat vahingot pysyvät kohtuullisella tasolla. Liikenne-, maatalous- ja metsävahinkojen huomioon ottamiseksi Suomen riistakeskuksen tulee vuosittain kuulla alueellisia sidosryhmiä. Edellä 8 §:ssä tarkoitetulle alueelle pyyntilupia myönnettäessä on lisäksi kiinnitettävä huomiota metsästysmahdollisuuksien tasapuoliseen jakaantumiseen ja metsästyksen tarkoituksenmukaiseen järjestämiseen.

Pyyntiluvan nojalla metsästetystä hirvieläimestä on tehtävä saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle.

27 §

Hirvieläimen pyyntiluvan myöntämisen ja käyttämisen edellytykset

Hirvieläimen pyyntiluvan myöntäminen edellyttää, että luvan hakijalla on käytettävissään metsästykseseen sopiva yhtenäinen alue, jonka maapinta-alan on oltava hirvenmetsästyksessä vähintään 1000 hehtaaria ja muiden pyyntiluvanvaraisten hirvieläinten metsästyksessä vähintään 500 hehtaaria.

Hirvieläimen pyyntilupa myönnetään sellaiselle hakijalle tai hakijoille, joilla on 1 momentissa tarkoitetulla alueella oikeus metsästää hakemuksessa tarkoitettua hirvieläintä.

Muulla kuin 8 §:ssä tarkoitettulla alueella pyyntilupa voidaan samalle 1 momentissa tarkoitettulle alueelle myöntää vain yhden hakemuksen perusteella.

Suomen riistakeskuksen on rajattava lupa-alueesta pois sellaiset alueet, jotka eivät täytä 1 momentissa säädettyjä pinta-alan ja yhtenäisyyden vaatimuksia. Pyyntilupa voidaan käyttää vain pyyntiluvassa rajatulla alueella.

Suomen riistakeskus voi poiketa 1 momentissa säädettyistä pyyntilupaan liittyvistä alueen pinta-alaa tai yhtenäisyyttä koskevista vaatimuksista ja 37 §:n mukaisesta pyyntiluvanvaraisen hirvieläimen rauhoitusajasta, jos alue on saari tai alueeseen liittyy muu vastaava erityinen syy.

28 §

Uusi hirvieläimen pyyntilupa

Jos saaliiksi saatu hirvieläin on siten vahingoittunut tai sairas, että se on enemmän kuin puoliksi ihmisravinnoksi kelpaamaton eikä tämä ole johtunut pyyntiluvan saajasta, Suomen riistakeskus myöntää luvan saajalle maksutta uuden pyyntiluvan.

29 §

Hirvieläimen metsästystä koskeva asetuksenantovaltuus

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin:

- 1) hirvieläimen pyyntiluvan hakemisesta;
- 2) hirvieläimen pyyntilupaan liitettävistä määräyksistä;
- 3) hirvieläimen metsästyksessä käytettävistä koirista ja varusteista;
- 4) saalisilmoituksesta ja saalisilmoituksen muodosta, sisällöstä ja määräajasta; sekä
- 5) määräajoista, jotka koskevat hirvieläimen pyyntilupaa.

30 §

Metsästyksen johtaja

Hirvieläimen pyyntiluvan sekä suden, karhun, ahman ja ilveksen poikkeuslupan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästyksen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä. Metsästyksen johtaja saa kieltää metsästyksen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään metsästyksen johtajan ja varajohtajien nimeämisestä, näiden ilmoittamisesta asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle, läsnäolosta metsästystapahtumassa sekä metsästyksen johtajan tehtävistä.

30 a §

Yhteislupa

Edellä 10 ja 26 §:ssä tarkoitettua pyyntilupaa sekä 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa voi hakea yhteisesti useampi kuin yksi hakija, jolloin lupa myönnetään hakijoille yhteisesti (*yhteislupa*). Yhteislupaa koskevassa hakemuksessa ja päätöksessä on nimettävä yhteisluvan hallinnollinen haltija. Jos yhteislupa myönnetään useamman kuin yhden eläimen metsästämiseen, luvansaajat voivat sopia yhteisluvan jakamisesta luvansaajien kesken. Jokaista yhteisluvan saajaa velvoittaa se, mitä luvansaajan velvollisuuksista tässä laissa ja sen nojalla säädetään.

Ravintohoukutin

Valtioneuvoston asetuksella voidaan alueellisesti kieltää riistaeläinten tarkoituksellinen houkuttelu haaskaa tai muuta ihmisen perustamaa eläinperäiseen ravintoon tai hajuun perustuvaa houkutinta sekä ihmisten ja kotieläinten ravinnoksi tarkoitettuja elintarvikejalosteita hyväksi käyttäen 1 päivän kesäkuuta ja 9 päivän syyskuuta välisenä aikana, jos se on tarpeen 33 §:n 2 momentin 3 kohdassa säädetyn kiellon valvonnan tehostamiseksi.

Edellä 1 momentin nojalla säädetty kielto ei kuitenkaan voi koskea pyyntivälineenä käytetyn loukun tai rautojen suojuksen sisällä käytettäviä syöttejä ketun, mäyrän, hillerin, näädän, supikoiran ja minkin metsästyksessä.

Edellä 1 momentin nojalla säädetty kielto ei koske yritystä, jonka kaupparekisteriin ilmoitetun toiminnan laatu tai toimiala on luontokuvaus- ja katselutoiminta. Tällaiseen yritykseen sovelletaan mitä kuluttajaturvallisuuslaissa (920/2011) säädetään.

Edellä 3 momentissa tarkoitetun ravintohoukuttimen sijaintipaikassa on oltava tiedot ravintohoukuttimen ylläpitäjästä yhteystietoineen ja paikasta, jossa kuluttajaturvallisuuslain mukainen turvallisuusasiakirja on nähtävissä. Ravintohoukuttimesta on tehtävä ilmoitus paikkatietoineen Suomen riistakeskukselle.

Ravintohoukuttimen käyttämisessä on lisäksi noudatettava, mitä eläimistä saatavista sivutuotteista annetussa laissa (517/2015) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä säädetään käsittelemättömien sivutuotteiden käytöstä luonnonvaraisten eläinten ruokintaan sekä jätteiden hävittämisestä. Haaskaruokintapaikkaa koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta ja rekisteristä säädetään eläintunnistusjärjestelmästä annetussa laissa (238/2010).

Metsästysaseen ja metsästysjousen kuljettaminen

Metsästysasetta tai metsästysjousta ei saa ilman luvallista tarkoitusta tai metsästysoikeyden haltijan suostumusta kuljettaa muutoin kuin lataamattomana suojuksessa sellaisella alueella, jolla henkilöllä ei ole metsästysoikeutta tai metsästyslupaa. Tämä ei kuitenkaan koske metsästysalueeseen rajoittuvaa yleistä tietä.

Metsästysaseen tai metsästysjousen on ilma-aluksessa, maalla kulkevassa moottorikäyttöisessä ajoneuvossa sekä aluksessa ja veneessä moottorin käydessä oltava lataamaton ja sijoitettuna suojuksen tai suojattuun tilaan. Tämä ei kuitenkaan koske aseiden kuljettamista merialueella 32 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa.

Metsästysaseen tai metsästysjousen kuljettaminen moottorikäyttöisellä ajoneuvolla maastossa on kielletty. Asetta saa kuitenkin kuljettaa maastossa virantoimituksessa oleva henkilö, jolle aseiden mukanaolo virantoimituksen laadusta johtuen on tarpeen sekä suoritettaessa poliisin pyynnöstä virka- tai virka-aputehtävää.

Edellä 3 momentissa säädetyn kiellon estämättä lataamatonta metsästysasetta tai metsästysjousta saa kuitenkin kuljettaa moottorikäyttöisellä ajoneuvolla suojuksessa, suojatussa tilassa tai tilassa, mistä se ei ole välittömästi käytettävissä metsästyksen:

- 1) jääpeitteisellä vesialueella;
- 2) maastoliikennelain (1710/1995) 13 §:n mukaisella moottorikelkkailureitillä ja maastoon merkityllä kulku-uralla;
- 3) siirryttäessä maastossa vakiintunutta kulku-uraa pitkin tieyhteyttä vailla olevalle majoituspaikalle, majoitusrakennukselle tai kiinteistölle;
- 4) saalista noudettaessa, ja elävänä pyytävää loukkuja tai jalkanarua koettaessa; sekä
- 5) kuljetettaessa ampujana toimivaa henkilöä metsästyksenjohtajan ennakoon osoitettamalle ampumapaikalle.

Lisäksi Suomen riistakeskuksen myöntämällä luvalla saa kuljettaa metsästysasetta tai metsästysjousta moottorikäyttöisellä ajoneuvolla maastossa suojuksessa, suojatussa tilas-

sa tai tilassa, mistä se ei ole välittömästi käytettävissä metsästykseseen, jos kuljetukseen on muu kuin 4 momentissa säädetty hyväksyttävä peruste. Suomen riistakeskus voi asettaa päätöksessään aluetta sekä metsästysasetta koskevia tarkempia lupaehtoja.

Suomen riistakeskus voi peruuttaa voimassaolevan 5 momentin mukaisen luvan, jos luvan saaja rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupaehtojen rikkomista. Peruutetun luvan saajalle ei myönnetä samana metsästysvuonna uutta vastaavaa lupaa ennen kuin aiemman luvan peruuttaminen on lainvoimaisesti ratkaistu tai peruuttaminen kumotaan.

38 §

Metsästyksen rajoittaminen

Jos riistaeläinlajin kanta heikkenee pysyvästi tai tilapäisesti lajin esiintymisalueella tai osalla esiintymisaluetta, voidaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella kyseisen riistaeläinlajin metsästystä rajoittaa tai se voidaan kieltää kokonaan. Riistaeläinlajin metsästystä voidaan rajoittaa tai se voidaan kieltää myös, jos tavoiteltava riistaeläinlajin leviäminen tai metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää. Metsästyksen rajoittaminen voi tarkoittaa myös velvoitetta merkitä saalis tunnistemerkillä.

Rajoitus tai kieltö voi olla voimassa korkeintaan kolme vuotta. Jos riistaeläinlajin kanta voimistuu elinvoimaiseksi, rajoitus tai kieltö tulee kumota ennen määräajan päättymistä.

Rajoitus tai kieltö voi olla:

- 1) alueellinen;
- 2) ajallinen;
- 3) saaliseläimen sukupuolta koskeva;
- 4) metsästäjäkohtainen saaliskiintiö; tai
- 5) pyyntivälinettä tai pyyntimenetelmää koskeva.

Rajoituksesta, kiellosta tai tunnistemerkistä säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriön on kuultava ennen asetuksen antamista niitä riistanhoitoyhdistyksiä, joiden toiminta-aluetta rajoitus tai kieltö koskee.

38 a §

Saalisilmoitus

Sen lisäksi, mitä 26 §:ssä säädetään, saaliiksi saadusta riistaeläimestä on tehtävä saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle, jos riistaeläinlajin metsästyksen kestävyys varmistaminen tai metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään, mistä riistaeläinlajeista saalisilmoitus on tehtävä, sekä ilmoituksen muodosta, sisällöstä ja ilmoituksen tekemisen määräajasta.

38 b §

Saalisrekisteri

Suomen riistakeskus pitää automaattisen tietojenkäsittelyn avulla saalisrekisteriä, jota käytetään riistakantojen seurantaan ja käytön suunnitteluun, metsästyksen valvontaan sekä tilastojen laatimiseen.

Saalisrekisteriin merkitään tässä laissa tarkoitettujen saalisilmoitusten perusteella:

- 1) metsästäjän nimi;
- 2) metsästäjännumero;
- 3) tiedot pyydystetystä eläimestä;
- 4) pyydystämistä koskeva aika ja paikka.

Tietojen julkisuuteen ja luovuttamiseen sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia (523/1999). Rekisterinpitäjä saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa saalisrekisterin tietoja riistakantojen seurantaa ja käytön suunnittelua sekä metsästyksen valvontaa varten maa- ja metsätalousministeriölle, riistanhoitoyhdistyksille, Luonnonvarakeskuskelle, Metsähallitukselle, metsästyksen valvonnasta vastaaville viranomaisille sekä riistahallintolain (158/2011) 23 §:ssä tarkoitettulle metsästyksenvalvojalle. Tiedot voidaan luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla.

Saalisrekisterin sisältämät henkilötiedot poistetaan kymmenen vuoden kuluttua sen vuoden päättymisestä, jonka aikana henkilö on antanut viimeisen saalisilmoituksen.

41 §

Poikkeusluvut

Suomen riistakeskus voi myös muulloin kuin 37 §:n nojalla säädettyinä rauhoitusaikana myöntää 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa ja 41 c §:ssä säädettyihin poikkeuslupan riistaeläimen tai rauhoittamattoman eläimen häiritsemiseen, pyydystämiseen tai tappamiseen.

Suomen riistakeskus voi 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa sekä 41 c §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan poiketa myös 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä ja 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä sekä 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta. Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 32 §:n 2 momentissa säädetystä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksesta sekä 35 §:n 3 momentissa säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä myös silloin, kun hakija on pysyvästi tai pitkäaikaisesti liikuntarajoitteinen. Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 34 a §:n 1 momentin nojalla annetun asetuksen kiellosta.

41 b §

Edellytykset riistalintujen ja rauhoittamattomien lintujen poikkeusluvalla sekä tietyissä tilanteissa rauhoituksesta poikkeamiselle

Edellä 1 momentin 1–3 kohdassa mainituissa tapauksissa voidaan 5 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen lintujen rauhoituksesta poiketa myös tekemällä siitä ilmoituksen Suomen riistakeskukselle. Suomen riistakeskus voi hyväksyä hakemuksesta ilmoitusmenettelyyn osallistumisen, jos turvattavan toiminnan luonteen ja laajuuden johdosta tarve poikkeamiselle on säännöllistä, poikkeamiselle ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua eikä poikkeaminen vaaranna edellä mainittujen lintulajien suotuisan suojelutason säilyttämistä (*ilmoitusmenettely*). Ilmoitusmenettely on sallittu:

- 1) ilmailulain (864/2014) 75 §:n 1 kohdassa tarkoitetuilla lentoasemilla;
- 2) elintarvikelain (23/2006) mukaisesti hyväksytyissä elintarvikehuoneistoissa;
- 3) jätteidenkäsittelylaitoksissa;
- 4) yli 1 hehtaarin suuruisilla marja- ja vihannesviljelmillä;
- 5) turkistarhoilla;
- 6) kalanviljelylaitoksilla; sekä
- 7) tuotantoeläinsuojien yhteydessä.

Hyväksymispäätöksessä Suomen riistakeskus vahvistaa ne lintulajit, joita ilmoitusmenettely koskee sekä asettaa vuosittain metsästettävät enimmäismäärät lajeittain. Ilmoitusmenettelyyn hyväksytyn toimijan on vuosittain tehtävä saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle. Suojattavan toiminnan loppumisesta tai merkittävästä muuttumisesta on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, joka tekee arvion ilmoitusmenettelyn jatkumisesta.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset hakemus- ja hyväksymismenettelystä, hyväksymispäätökseen otettavista määräyksistä, enimmäismäärän tarkistamisesta, valvonnasta, saalisilmoituksesta sekä saalisilmoituksen määräajoista.

Suomen riistakeskus voi peruuttaa ilmoitusmenettelyyn perustuvan rauhoituksesta poikkeamisen, jos menettelyyn hyväksytty ei enää täytä 3 momentissa säädettyjä edellytyksiä, laiminlyö saalisilmoitusvelvollisuuden tai rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä taikka olennaisesti hyväksymispäätökseen otettuja määräyksiä.

74 §

Metsästysrikkomus

— — — — —
Metsästysrikkomuksesta tuomitaan myös se, joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) menettelee vastoin 25 §:ssä tarkoitettua asutuksesta, viljelyksestä tai liikenneväylästä johtuvaa rajoitusta,

2) metsästää vastoin 34 §:n nojalla annetulla asetuksella säädettyä pyyntivälinettä tai pyyntimenetelmän käytön rajoitusta,

3) kuljettaa metsästysasetta vastoin 35 §:n kieltoa,

4) häiritsee riistaeläintä vastoin 36 §:n kieltoa,

5) järjestää vastoin 30 §:ää metsästyksen ilman metsästyksen johtajaa, tai metsästää vastoin metsästyksen johtajan 30 §:n nojalla antamaa määräystä tai kieltoa,

6) menettelee vastoin 29 §:n nojalla annetun asetuksen nojalla pyyntilupaan liitettyä määräystä tai mainitun pykälän nojalla annetussa asetuksessa saaliin ilmoittamisesta säädettyä velvollisuutta tai määräaikaa, tai metsästää pyyntiluvasta 27 §:n nojalla rajatun alueen ulkopuolella,

7) menettelee vastoin 10 §:n 1 momentin tai 41 §:n 4 momentin taikka 41 a §:n 4 momentin nojalla annetun asetuksen pyyntilupaa tai poikkeuslupaa taikka saaliin ilmoitusvelvollisuutta taikka alueellista kiintiötä koskevassa säännöksessä säädettyä ilmoitusvelvollisuutta tai asetuksen nojalla pyynti- tai poikkeuslupaan otettua määräystä,

8) metsästää käyttämättä 29 §:n nojalla annetussa asetuksessa säädettyjä hirvieläinten metsästyksessä käytettäviä varusteita, tai vastoin 29 §:n nojalla annetun asetuksen säännöstä hirvieläinten metsästyksessä käytettävästä koirasta,

9) metsästyksen johtajana jättää suorittamatta hänelle kuuluvan 30 §:n nojalla annetulla asetuksella säädetyn tehtävän,

10) metsästää tai toimii metsästyksen johtajana suorittamatta riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa säädettyä riistanhoitomaksua,

11) toimii ampujana vastoin 21 §:ssä säädettyä velvollisuutta ampumakokeen suorittamisesta,

12) laiminlyö metsästyskortin tai ampumakoetodistuksen esittämisen 22 §:ssä säädettyllä tavalla,

13) metsästää tai toimii metsästyksen johtajana vastoin rikoslain 48 a luvun 6 §:n nojalla tuomittua metsästyskieltoa tai

14) jättää saaliin ilmoittamatta vastoin 38 a §:n 2 momentin nojalla annetussa asetuksessa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta.

Metsästyslain säännösten rikkominen

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

5) luvatta pyydystää tai tappaa rauhoittamattoman eläimen vastoin 49 §:ssä säädettyä kieltoa tai 50 §:n nojalla annetun asetuksen säännöstä taikka menettelee vastoin 41 b §:n 3 tai 4 momentissa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta tai mainitun pykälän 5 momentin nojalla annetun asetuksen säännöstä saalisilmoituksen määräajasta tai hyväksymispäätöksen sisältävää määräystä,

8) rikkoo 34 a §:n 1 momentin nojalla annetussa asetuksessa säädettyä kieltoa tai 4 momentissa säädettyä merkintä- tai ilmoitusvelvollisuutta,
on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *metsästyslain säännösten rikkomisesta* sakkoon.

Velvollisuus ilmoittaa kuolleesta riistaeläimestä

Kuolleena löytyneestä ahmasta, ilveksestä, karhusta, saukosta, sudesta ja metsäpeurasta on viipymättä ilmoitettava riistantutkimusta tekevälle tutkimuslaitokselle sekä Suomen riistakeskukselle. Kuollut eläin tai osa siitä voidaan toimittaa tutkimuslaitokselle sen suostumuksella ja kustannuksella.

Poliisilain 2 luvun 16 §:n nojalla lopetettu riistaeläin

Poliisilain (872/2011) 2 luvun 16 §:n nojalla lopetettu ahma, ilves, karhu, saukko ja susi kuuluvat valtiolle ja muu riistaeläin kuuluu alueen riistanhoitoyhdistykselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ahma, ilves, karhu, saukko tai susi on toimitettava riistantutkimusta tekevälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitos voi luovuttaa eläimen yleishyödylliseen tarkoitukseen tai hävittää sen.

Oikaisu- ja muutoksenhakusäännökset

Oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja muutoksenhausta Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistyksen tekemään päätökseen säädetään riistahallintolaissa. Edellä 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa ja 41 b §:ssä tarkoitettua ilmoitusmenettelyä koskevassa asiassa valitusoikeus on myös sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2017. Lain 26 §:n 2 ja 3 momentti, 27 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 30 a ja 34 a § sekä 41 b §:n 3–6 momentti tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018. Lain 27 §:n 3 momentti tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2019. Lisäksi 30 §:ssä säädetty velvollisuus metsästyksen johtajasta karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksessä tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 30 §:n nojalla annetut valtioneuvoston asetukset sekä lain voimaan tullessa voimassa olleiden 21 ja 38 §:n nojalla annetut maa-

ja metsätalousministeriön asetukset jäävät voimaan. Ennen tämän lain voimaantuloa myönnettyt hirvieläimen pyyntiluvat ja poikkeusluvut jäävät voimaan.

Maa- ja metsätalousministeriö, Suomen riistakeskus sekä riistanhoitoyhdistykset voivat ryhtyä ennen tämän lain voimaantuloa täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 10 päivänä heinäkuuta 2017

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä